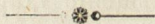

Единъ левъ хваналъ бѣше една малка мышка, и щеше да я изяде, но она му се примоли да ей хариже живошъ, и ще му бѣде благодарна, и споредъ силаша си ще му спори всека возможна помощъ. Левъ се насмѣя, и я пусти, но подиръ малко време падна въ примки, коихъ шо бѣха поспавили нѣкои ловцы, и се улови, и начна сосъ големъ гласъ да реве за да се избави. Мышката абіе чувши гласашъ му, опича шамъ, и видѣвши го въ шаково соспоаяніе, начна да гризе вѣжеша на примката, коишо го бѣха спегнали, догдѣ ги и прерѣза сосъ забыше си, и освободи лва своего благодарнаго.

Тая Басна показува ни, какъ никой не треба да уничижава немощнаго и слабого пріятеля, защото и шой може въ нужда да помочне на своише големи благодарни.

Нѣкой шупоумень искаше да знае да ли му приличи да спи, замижа и гледаше въ огледало.

Нѣкой слабоумень искаше да си купи една клѣща, вѣзна въ нея, и гледаше отъ прозореца камшо пріятелите си, и ги пышуваше, да ли му приличи.

